

ALMANYA'NIN TARİHSEL BAĞLAMININ AFD'NİN (ALTERNATIVE FÜR DEUTSCHLAND) ORTAYA ÇIKIŞI VE YÜKSELİŞİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

BEDRİ ŞAHİN¹

¹ Dr., Bağımsız Akademisyen, sahinbedri40@googlemail.com, <https://orcid.org/0000-0002-6923-760X>.

ÖZ

Almanya'nın siyasi tarihi, ülkenin güncel politik atmosferi üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Bu çalışma, Almanya'nın tarihsel bağlamının AfD'nin (Alternative für Deutschland) ortaya çıkışı ve yükselişi üzerindeki etkisini analiz etmektedir. Almanya'nın 20. yüzyılda yaşadığı İki Dünya Savaşı, Soğuk Savaş dönemi ve yeniden birleşme süreci, Alman toplumunda çeşitli ekonomik, sosyal ve politik kırılmalar yaratmıştır. AfD'nin ortaya çıkışı, özellikle Almanya'nın küreselleşme, Avrupa Birliği entegrasyonu ve mülteci politikalarına karşı gelişen tepki hareketleriyle bağlantılıdır. Çalışma, AfD'nin yükselişinde tarihsel travmaların, ekonomik eşitsizliklerin ve kültürel kimlik sorunlarının nasıl rol oynadığını incelemektedir. Ayrıca, AfD'nin milliyetçi ve popülist söyleminin, özellikle doğu Almanya'daki seçmenlerde karşılık bulmasının tarihsel kökleri ele alınmaktadır. Çalışma, Almanya'nın tarihsel gelişim sürecinin, günümüz siyasetindeki radikal sağ hareketlerin güçlenmesine nasıl katkıda bulunduğunu ortaya koyarak, tarih ve politikanın kesişim noktalarını analiz etmektedir. Bu kapsamda, AfD'nin başarısının sadece güncel ekonomik ve sosyal koşullarla değil, aynı zamanda Almanya'nın geçmişten gelen yapısal sorunlarıyla da ilgili olduğu vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: AfD, Almanya'nın Siyasi Tarihi, Popülizm, Milliyetçilik.

THE IMPACT OF GERMANY'S HISTORICAL CONTEXT ON THE EMERGENCE AND RISE OF THE AfD (ALTERNATIVE FÜR DEUTSCHLAND)

***Sorumlu Yazar/ Corresponding Author:**
Bedri ŞAHİN,
sahinbedri40@googlemail.com

JEL:
D72, N44, P16

Geliş: 21 Kasım 2024
Received: November 21, 2024
Kabul: 29 Ocak 2025
Accepted: January 29, 2025
Yayın: 30 Nisan 2025
Published: April 30, 2025

Atıf / Cited as (APA):
Şahin, B. (2025),

Almanya'nın Tarihsel Bağlamının AfD'nin
(Alternative für Deutschland) Ortaya Çıkışı ve
Yükselişi Üzerindeki Etkisi, Erciyes Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 70,
97-105,
doi: 10.18070/erciyesiibd.1588949

ABSTRACT

Germany's political history has had a significant impact on the country's current political climate. This study analyzes the influence of Germany's historical context on the emergence and rise of the AfD (Alternative für Deutschland). The 20th century events, including the two world wars, the Cold War period, and the reunification process, have caused various economic, social, and political ruptures within German society. The AfD's emergence is particularly linked to reactions against globalization, European Union integration, and refugee policies. The study explores how historical traumas, economic inequalities, and issues of cultural identity have played a role in the rise of the AfD. Furthermore, it examines the historical roots of the AfD's nationalist and populist rhetoric, especially in finding resonance among voters in East Germany. The study highlights how Germany's historical development has contributed to the strengthening of radical right-wing movements in contemporary politics, analyzing the intersection of history and politics. In this context, the AfD's success is emphasized as being tied not only to current economic and social conditions but also to Germany's structural problems stemming from its past.

Keywords: AfD, Germany's Political History, Populism, Nationalism.

GİRİŞ

Radikal sağ popülist (RSP) partiler, Batı Avrupa genelinde yaygın ve başarılı bir şekilde varlık göstermektedir. Çok yakın bir zamana kadar Almanya, bu konuda birkaç istisnadan biri olarak kalmıştı. Ancak 2017 yılı Almanya genel seçimleri bu durumu değiştirmiştir ve Almanya için Alternatif (*Alternative für Deutschland, AfD*) artık Almanya'nın ulusal parlamentosunda yer almıştır.

AfD'nin yükselişi, partinin ideolojik konumu ve seçmen profili üzerine hem bilimsel hem de kamusal tartışmaları ateşlemiştir. AfD'nin kısa tarihi, güç mücadeleleri ve dönüşümleriyle şekillenmiştir.

Almanya, bu partinin başlangıçta bir Avro karşıtı parti iken, zaman içinde radikal sağ popülist bir partiye dönüşümüne tanıklık etmiştir. AfD heterojen bir yapıya sahip olmasına rağmen, zamanla parti hakkında neyi savunduğuna dair bilimsel bir fikir birliği oluşmaya başlamıştır. Seçmen tarafına, yani talep yönüne bakıldığında, *ampirik* kanıtlar hâlâ oldukça sınırlıdır, ancak seçmenlerin AfD'yi destekleme konusundaki ana motivasyonlarının belirlenmiş olduğu görülmektedir. AfD, II. Dünya Savaşı'ndan sonra Alman *Bundestag*'ında sandalye arayışında olan ilk aşırı sağ parti olmasa da, açık ara en başarılı olanıdır.

Aşırı sağ partilerin üçüncü dalgası, bilimsel çevrelerde büyük ilgi uyandırmıştır. Günümüzde radikal sağ popülist (RSP) partiler üzerine, muhtemelen diğer herhangi bir parti ailesinden daha fazla bilimsel çalışma bulunmaktadır (Mudde, 2007, s. 2). Bu partilerin sınıflandırılması ve özellikle etiketlenmesi, canlı bir akademik tartışmanın konusu olmuştur. Araştırmacılar aşırı sağ partiler için, aşırı sağ (Arzheimer, 2016, s. 295-297; Ignazi, 1992, s. 3-4), radikal sağ (Kitschelt ve McGann, 1997; Norris, 2005), göçmen karşıtı (Fennema, 1997, s. 473-474; Van der Brug vd., 2005, s. 537-543), *neo-popülist* (Taggart, 2016, s. 177-179) ve popülist radikal sağ (Mudde, 2007) gibi birçok farklı isim kullanmıştır.

Mudde (2007), pratik bir tanım sunar ve bu ideolojinin özünü “yerlilik, otoriterlik ve popülizmin bir kombinasyonu” olarak tanımlar (Mudde, 2007, s. 26). Bu parti ailesi kesinlikle heterojen ve evrim geçirmektedir.

Betz'in (1994) tanımını izleyerek, “radikal sağ popülist partiler, yerleşik sosyo-kültürel ve sosyo-politik sistemleri reddetmeleri ve bireysel başarıyı, serbest piyasayı ve devletin rolünün radikal bir şekilde azaltılmasını savunmaları ile radikaldır, ancak genel olarak demokrasinin meşruiyetini açıkça sorgulamazlar. Onlar, ilk olarak bireysel ve toplumsal eşitliği reddetmeleri, ikinci olarak marjinalleşmiş grupların toplumsal entegrasyonuna karşı çıkmaları ve üçüncü olarak eğer alenen olmasa bile, yabancı düşmanlığına, hatta ırkçılık ve *anti-Semitizme* başvurmaları ile sağcıdır. Popülist olarak ise, kaygı ve hayâl kırıklığına dair yaygın kamuoyunun duygularını acımasızca kullanmaları ve bu duyguları yaymaları, ayrıca sıradan insana ve onun iddia edilen üstün sağduyusuna hitap etmeleri ile tanımlanırlar” (Betz, 1994, s. 4).

Betz'in aşırı sağ kavramsallaştırmadan bu yana bu partilerin ekonomik politikası değişmiştir ve günümüzde bazıları hâlâ serbest piyasayı ve minimal devlet müdahalesini desteklerken, diğerleri korumacılığı savunmaktadır. Ancak ekonomi, RSP partilerinin temel meselesi değildir.

Mevcut araştırmalar, RSP partilerine oy vermeyi belirleyen oldukça geniş bir faktör yelpazesi tanımlamıştır. Bu faktörler genellikle talep ve arz tarafı açıklamaları olarak ayrılır (Eatwell, 2016, s. 422-424). Talep tarafı açıklamalar, birey düzeyinde seçmen üzerine odaklanırken, arz tarafı açıklamalar, sözde siyasi fırsat yapılarındaki uluslararası farklılıkları kapsar (Arzheimer, 2009, s. 259-265; Arzheimer ve Carter, 2006, s. 419-423). Talep tarafı açıklamalar literatüründe, grup tehdidi ve grup çatışması teorisi muhtemelen en önemli teorik çerçevelerdir (Rydgren, 2007, s. 241-242). Etnik grup tehdidi, göç nedeniyle olumsuz sonuçların beklentisidir. Bu etnik tehditler, bir yandan istihdam veya konut gibi sınırlı maddi kaynaklar üzerindeki rekabetten, diğer yandan ise dil veya din gibi maddi olmayan unsurlarla ilgili algılardan kaynaklanır (McLaren, 2003, s. 909-910; Stephan ve Renfro, 2008, s. 55-57). İkincisi, kültürel grup tehdidi olarak kavramsallaştırılmıştır ve bu tehdit algısının RSP partilerine yönelik tercih üzerindeki etkisinin, ekonomik tehdit algılarının etkisine göre çok daha güçlü olduğu kanıtlanmıştır (Lucassen ve Lubbers, 2012, s. 547-548). RSP partilerini

destekleme konusunda yaygın bir anlatı, ekonomik liberalizm ya da saf bir siyasi protesto tercihidir. Ancak, her iki motivasyon için de *ampirik* bir kanıt bulunmamaktadır. Arzheimer (2008) göstermektedir ki, algılanan grup tehdidi kontrol edildiğinde, ne ekonomik liberalizm ne de siyasi protesto RSP partisi tercihlerini önemli ölçüde etkilemektedir. RSP partileri kesinlikle memnuniyetsizlikten ve yerleşik partilere yönelik kızgınlıktan fayda sağlamaktadır (Mudde, 2007), ancak bu yalnızca otoriteye karşı bir oy değil, genellikle memnuniyetsizlik ve algılanan etnik tehditin bir motivasyon karışımıdır (Knigge, 1998, s. 249-251; Swyngedouw ve Ivaldi, 2001, s.1-3).

Almanya için Alternatif (*Alternative für Deutschland-AfD*), 2013 yılında kurulmuş olup, kısa sürede Almanya'nın siyasi sahnesinde önemli bir yer edinmiştir. AfD, özellikle 2015 mülteci krizi sonrasında hızla yükselmiş ve Alman siyasetinde etkili bir güç hâline gelmiştir.

Son yıllarda Avrupa'da popülizmin yükselişi, özellikle sağ kanat popülist partilerin elde ettiği başarılarla dikkat çekmektedir. Bu partilerden biri olan Almanya için Alternatif (*Alternative für Deutschland-AfD*), kısa sürede Alman siyasetinde önemli bir aktör hâline gelmiştir.

Bu çalışma, AfD'nin yükselişini, partinin ideolojik temellerini ve Alman iç politikasına olan etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, bu partiye olan desteğin sosyoekonomik, kültürel ve politik kökenlerine dair bir çerçeve sunulacaktır.

Almanya için Alternatif'in (AfD) Alman siyasi sahnesinde ortaya çıkışı ve bu partinin yükselişi, birçok analist ve akademisyen tarafından incelenmiş olmasına rağmen, bu çalışmalar genellikle güncel politik ve ekonomik faktörlere odaklanmaktadır. Ancak, bu çalışma, AfD'nin yükselişini Almanya'nın uzun dönem tarihsel süreçleriyle bağlantılı olarak ele almayı hedeflemektedir. Bu bağlamda, Almanya'nın İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemdeki siyasi değişimleri, Soğuk Savaş dönemi politikaları ve birleşme süreci gibi tarihsel olayların AfD'nin ideolojik ve politik konumlanışı üzerindeki etkileri analiz edilecektir.

Bu çalışma, AfD'nin yükselişine etki eden tarihsel faktörleri anlamayı amaçlar, araştırma soruları şunlardır:

- Almanya'nın bölünmüşlüğü ve sonrasında yaşanan siyasi olaylar AfD'nin ideolojisini nasıl şekillendirmiştir?
- Soğuk Savaş dönemindeki politik baskılar ve Batı ile Doğu Almanya arasındaki farklılıklar AfD'nin milliyetçi politikalarına nasıl zemin hazırlamıştır?
- Alman birleşmesi sonrası sosyo-ekonomik değişimler, AfD'nin ekonomik politikalarını ve toplumsal tabanını nasıl etkilemiştir?

Bu sorulara yanıt ararken, hipotez olarak, Almanya'nın tarihsel ve politik dönüşümlerinin, AfD'nin milliyetçi ve muhafazakâr politikaları benimsemesinde ve halk arasında popülerlik kazanmasında kritik rol oynadığı öne sürülecektir.

Bu araştırma, niteliksel bir araştırma yöntemi kullanarak tarihsel analiz yapmayı hedeflemektedir. Veri kaynakları olarak, dönemin siyasi belgeleri, AfD'nin parti manifestoları, seçim sonuçları, kamuoyu anketleri ve döneme ait gazete arşivleri kullanılacaktır. Ayrıca, literatür taraması yoluyla elde edilen akademik makaleler ve kitap bölümleri, AfD'nin ideolojik köklerini ve politik yükselişini anlamada yardımcı olacaktır. Almanya'nın tarihsel bağlamını ve AfD'nin yükselişi arasındaki ilişkiyi ortaya koymak için kapsamlı bir *bibliyografik analiz* gerçekleştirilecektir.

I. AfD'NİN ORTAYA ÇIKIŞI

A. KURULUŞ SÜRECİ VE İDEOLOJİK TEMELLERİ

Alternative für Deutschland (AfD), 2013 yılında, Avrupa Birliği'nin ekonomi politikalarına karşı bir tepki olarak kurulmuştur. Başlangıçta, Euro bölgesindeki mali krizlere karşı Almanya'nın çıkarlarını savunmayı hedefleyen bir platform olarak ortaya çıkmış olan AfD, zamanla göçmen karşıtı ve milliyetçi bir ajandayı benimsemiştir. Kurucular arasında ekonomistler, iş insanları ve akademisyenler yer almış, bu da partinin ilk dönemlerinde ekonomi-politik bir ağırlığa sahip olmasına neden olmuştur (Schmitt-Beck, 2018, s. 124-125). Parti, kuruluşundan kısa bir süre sonra, Almanya'nın ulusal politika sahnesinde önemli bir oyuncu hâline gelmiştir.

B. EKONOMİK VE KÜLTÜREL FAKTÖRLER

AFD'nin popülerleşmesinde ekonomik ve kültürel faktörler önemli bir rol oynamıştır. Özellikle 2008 ekonomik krizi ve ardından Avrupa'yı etkisi altına alan mâli istikrarsızlık, Alman seçmenler arasında mevcut siyasi düzene olan güvensizliği artırmıştır. Bu durum, yeni ve radikal alternatiflere yönelik bir talep yaratmıştır (Hobolt ve Tilley, 2018, s. 57). Ekonomik faktörlerin yanı sıra, 2015 yılında yaşanan mülteci krizi ve artan göçmen sayısı, kültürel çatışmaları tetikleyerek AfD'nin anti-göçmen ve milliyetçi söylemlerine zemin hazırlamıştır (Mudde, 2016).

AFD, mülteci krizini, Alman kültürünün "korunması" gerektiği argümanını güçlendirerek kullandı. Bu dönemde AfD, göçmenlere yönelik kısıtlayıcı politikaları ve sınır kontrollerinin artırılmasını savunarak, hızla yükselmiş ve 2017 Federal Seçimlerinde %12.6 oy alarak Alman Federal Parlamentosu'na girmiştir (Franzmann, 2016, s. 457-459). Bu süreçte AfD, sosyal medya ve alternatif haber kaynakları üzerinden yürüttüğü etkin kampanyalarla geniş bir seçmen kitlesine ulaşmayı başarmış, özellikle ekonomik olarak zorlanan ve kültürel değişimden rahatsız olan seçmenler tarafından desteklenmiştir (Serrano vd., 2019, s. 214-215).

II. AfD'nin YÜKSELİŞİ VE ALMAN SİYASETİNDEKİ ETKİSİ

A. SEÇİM BAŞARILARI VE SİYASİ STRATEJİLER

AFD'nin siyasi yükselişi, özellikle 2013 yılındaki kuruluşundan sonra, birkaç yıl içinde önemli seçim başarılarıyla kendini göstermiştir. 2017 Federal Seçimleri, AfD için bir dönüm noktası olmuş ve parti, %12.6 oy oranıyla Alman Federal Meclisi'ne (*Bundestag*) girmeyi başarmıştır (Hodgson, 2024). Bu başarı, AfD'nin Alman siyasi sistemine entegrasyonunu ve etkisini artıran bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Parti, seçim kampanyalarında özellikle göçmen karşıtı söylemleri ve Avrupa Birliği politikalarına yönelik eleştirileri ile dikkat çekmiştir. Ayrıca, AfD, geleneksel medyayı ve sosyal medyayı etkili bir şekilde kullanarak, özellikle sosyal medya üzerinden genç ve dijitalleşmeye açık seçmenlere ulaşmıştır (Schumann vd., 2021, s. 921-923).

B. POPÜLİST RETORİK VE MEDYA KULLANIMI

AFD'nin retorik stratejisi, basit ve etkileyici popülist mesajlar üzerine kuruludur. Bu mesajlar, özellikle kriz zamanlarında halkın duygularına hitap eden bir özellik taşımaktadır. Medyanın kullanımı konusunda AfD, hem geleneksel medya kanallarını hem de sosyal medya platformlarını aktif bir şekilde kullanarak, kamuoyu üzerinde büyük bir etki yaratmıştır. AfD liderleri, sıklıkla medya üzerinden yaptıkları açıklamalarla gündemi belirleyen ve tartışmalar yaratan konuları işlemektedirler. Parti, aynı zamanda, medyanın "sistemin bir parçası" olarak gösterilmesi ve "yalan haber" kavramını kullanarak, eleştirilerini daha da radikalleştirmiştir (Serrano vd., 2019, s. 217).

C. DİĞER PARTİLERLE İLİŞKİLER VE KOALİSYONLAR

AFD'nin yükselişi, Alman siyasetindeki diğer partilerle olan ilişkileri önemli ölçüde etkilemiştir. Parti, genellikle diğer siyasi partilerle koalisyon kurmaktan kaçınmış, bunun yerine muhalefet rolünü tercih etmiştir. Bu durum, Alman siyasetindeki geleneksel parti yapılarını ve koalisyon dinamiklerini zorlamıştır. Özellikle, AfD'nin parlamentodaki varlığı, diğer partilerin göçmen politikası ve Avrupa Birliği ile ilgili tutumlarını yeniden değerlendirmelerine neden olmuştur. AfD, diğer partilerle polemik yaratarak ve radikal teklifler sunarak, Alman siyasi sahnesinde kendine has bir pozisyon edinmiştir (Ulrich vd., 2022, s. 107-109).

D. DİN OLGUSUNA VE KİLİSEYE YAKLAŞIMI

Almanya'da 2013 yılında kurulan Alternatif için Almanya (AFD), sağ popülist bir parti olarak, din ve kilise konularında dikkat çekici bir yaklaşım sergilemektedir. AfD'nin din anlayışı, partinin genel ideolojisi ve siyasi stratejileriyle iç içe geçmiş durumdadır. Bu bağlamda,

AFD'nin din ve kilise ile olan ilişkisi, hem toplumsal dinamikler hem de siyasi hedefler açısından incelenmelidir. AfD, başlangıçta Avrupa Birliği karşıtı bir parti olarak ortaya çıkmış ve zamanla sağ popülist bir kimlik kazanmıştır (Serrano vd., 2019, s. 221). Bu süreçte, partinin din konusundaki tutumu, özellikle Hristiyanlık ve sekülerleşme ile olan ilişkisi üzerinden şekillenmiştir. AfD, Hristiyan değerleri ve Almanya'nın Hristiyan kimliğini savunarak, bu değerlerin korunması gerektiğini vurgulamaktadır (Beuter ve Kortmann, 2022, s. 374-375). Ancak, bu yaklaşım, çoğu zaman dinin toplumsal işlevini göz ardı eden bir perspektifle ele alınmaktadır. Örneğin, AfD'nin Hristiyanlığı, sadece bir kimlik unsuru olarak kullanması, partinin popülaritesini artırma stratejisi olarak değerlendirilmektedir (Cremer, 2021). AfD'nin din konusundaki tutumu, özellikle göçmen karşıtı söylemleriyle de bağlantılıdır. Parti, İslam'ı ve Müslümanları hedef alarak, Hristiyan değerlerin korunması gerektiğini savunmakta ve bu bağlamda, Hristiyanlığın bir savunma mekanizması olarak kullanılmasını teşvik etmektedir (Peffley, 2023, s. 559-562).

Bu durum, AfD'nin sağ popülist söylemiyle birleşerek, dinin toplumsal bir ayırıştırma aracı olarak kullanılmasına yol açmaktadır. Dolayısıyla, AfD'nin din anlayışı, yalnızca bir inanç meselesi değil, aynı zamanda siyasi bir strateji olarak karşımıza çıkmaktadır. AfD'nin kiliseye yaklaşımı ise daha karmaşık bir yapı sergilemektedir. Parti, Hristiyan kiliseleriyle olan ilişkisini, toplumsal destek sağlama amacıyla şekillendirmektedir. Ancak, bu ilişki, her zaman olumlu bir şekilde gelişmemiştir. AfD, bazı durumlarda kiliseleri eleştirerek, onların göçmen politikalarını ve sosyal adalet anlayışlarını hedef almıştır (Cremer, 2021). Bu bağlamda, kiliselerin sosyal politikaları, AfD'nin ideolojisiyle çelişmektedir. Örneğin, AfD, kiliselerin sosyal yardımları ve entegrasyon politikalarını eleştirerek, bu politikaların Almanya'nın Hristiyan kimliğine zarar verdiğini iddia etmektedir (Beuter ve Kortmann, 2022, s. 377).

AFD'nin din ve kiliseye yaklaşımını anlamak için, partinin ideolojik köklerine de bakmak gerekmektedir. Parti, tarihsel olarak, Almanya'nın Hristiyan kimliğini koruma çabası içinde, sekülerleşme ve modernleşme karşısında bir tepki olarak ortaya çıkmıştır (Haffert, 2021, s. 595-596). Bu bağlamda, AfD'nin din anlayışı, bir yandan Hristiyan değerlerin korunması gerektiği yönündeki söylemlerle, diğer yandan bu değerlerin siyasi bir araç olarak kullanılmasıyla şekillenmektedir. Bu durum, AfD'nin sağ popülist ideolojisinin temel unsurlarından biri hâline gelmiştir (Kim, 2018, s. 1-2). Sonuç olarak, AfD'nin din kavramına ve kiliseye yaklaşımı, karmaşık ve çok boyutlu bir yapı sergilemektedir. Parti, Hristiyan değerleri savunarak toplumsal destek arayışında bulunmakta, ancak bu değerleri siyasi bir araç olarak kullanmaktadır. Ayrıca, kiliselerle olan ilişkisi, zaman zaman eleştirel bir boyut kazanmakta ve bu durum, partinin ideolojik tutarlılığı açısından sorgulanmaktadır. AfD'nin din ve kilise konusundaki tutumu, sağ popülist bir hareket olarak, toplumsal ve siyasi dinamiklerle iç içe geçmiş bir strateji olarak değerlendirilmektedir.

III. ALMANYA'NIN TARİHSEL BAĞLAMININ AfD ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

A. TARİHSEL MİRAS VE ULUSAL KİMLİK

Almanya'nın zengin ve karmaşık tarihi, ulusal kimlik ve toplumsal değerler üzerinde derin etkiler bırakmıştır. İki Dünya Savaşı ve ardından gelen Soğuk Savaş dönemi, Alman ulusal kimliğinin yeniden tanımlanmasında belirleyici olmuştur. AfD'nin yükselişi, bu tarihsel mirasın modern politik söylemlere nasıl entegre edildiğini göstermektedir. Özellikle, II. Dünya Savaşı sonrası dönemdeki yeniden yapılanma süreci ve Doğu ile Batı Almanya arasındaki bölünme, milliyetçi ve muhafazakâr düşüncelerin yeniden canlanmasına zemin hazırlamıştır (Kitchen ve Rossi, 2023). AfD, Alman ulusal kimliğini koruma ve güçlendirme iddiasıyla, geleneksel değerlere vurgu yaparak, özellikle ekonomik ve kültürel olarak tehdit altında hisseden seçmenlerden destek toplamaktadır.

B. ALMANYA'NIN TARİHSEL BELLEĞİ VE AfD'NİN İDEOLOJİK CAZİBESİ

AfD'nin ideolojik çekiciliği, Almanya'nın tarihsel belleğiyle yakından ilişkilidir. Nazi dönemi ve Soykırım'ın ulusal hafızadaki yeri, günümüz Alman politikasında hassas bir konudur. AfD, bu tarihsel olaylara atıfta bulunarak, milliyetçi ve vatansever duyguları pekiştiren bir söylem geliştirmiştir. Bu durum, özellikle Soykırım ve II. Dünya Savaşı'nın yarattığı suçluluk duygusunu azaltma çabası olarak da görülebilir (Kansteiner, 2006). Parti, Almanya'nın tarihsel sorumluluklarını yeniden yorumlayarak, daha agresif bir milliyetçilik anlayışını savunmaktadır. Bu durum, özellikle genç seçmenler arasında, tarihsel olaylara farklı bir bakış açısı getirerek, AfD'nin ideolojik çekiciliğini artırmaktadır (Markovits ve Reich, 2018).

Bu süreçler, Almanya'nın tarihsel bağlamının, AfD'nin politikaları ve kamusal imajı üzerindeki etkilerini göstermektedir. Tarihsel miras, partinin milliyetçi ve muhafazakâr politikalarını şekillendirirken, Almanya'nın tarihsel belleği, AfD'nin ideolojik temellerini pekiştiren bir araç olarak kullanılmaktadır.

IV. AfD'NİN İDEOLOJİSİNDE VE POLİTİKASINDA MİLLİYETÇİLİĞİN ROLÜ

Avrupa siyasetinde milliyetçiliğin yeniden yükselişi, özellikle Almanya için Alternatif (AfD) partisinin yükselişi ile belirginleşmiştir. Bu gelişme, milliyetçiliğin AfD'nin ideolojisini ve politikalarını şekillendirmedeki rolünü incelemekte, bu siyasi gücün milliyetçi duyguları nasıl kullanarak destek topladığını ve Alman siyasetini nasıl etkilediğini irdelemektedir. Son seçim başarıları, parti *manifestoları* ve kamuya yapılan açıklamaları inceleyerek, milliyetçi söylemlerin hem iç hem de Avrupa politikaları üzerindeki etkilerini ortaya koymaktadır.

Almanya için Alternatif (AfD) partisi, seçmenler arasında milliyetçi duygulardan yararlanarak hızla önemli bir siyasi güç hâline gelmiştir. 2013 yılında, ilk olarak *Avro* para birimi politikalarına karşı bir *Euroseptik* parti olarak kurulan AfD, o zamandan bu yana odak noktasını daha geniş milliyetçi ve göç karşıtı temalara kaydırmıştır; bu temalar, Alman nüfusunun belirli kesimleri arasında derin yankı bulmuştur (Franzmann, 2016, s. 470-472). Bu çalışma, AfD'nin ideolojisine ve politikasına milliyetçiliğin entegrasyonunu analiz etmeyi, köklerini, ifade biçimlerini ve siyasi sonuçlarını keşfetmeyi amaçlamaktadır. Çalışma, Cas Mudde'nin yerlililik, otoriterlik ve popülizmi birleştiren popülist radikal sağ partiler kavramına dayalı teorik bir çerçeveyi benimsemektedir (Mudde, 2016). Bu çerçeve, AfD'nin bu unsurlarla nasıl uyum sağladığını ve milliyetçi gündemini nasıl vurguladığını anlamada yardımcı olmaktadır.

Almanya'da özellikle yükselen milliyetçilik, Avrupa Birliği karşıtlığı ve göçmenlerle ilgili endişeler bağlamında, *Alternative für Deutschland* (AfD) partisi kayda değer bir siyasi güç olarak ortaya çıkmıştır. Partinin varlığı, Alman ulusal kimliğine yönelik algılanan tehditler, Avrupa entegrasyonunun getirdiği zorluklar ve küreselleşmenin etkileri dâhil olmak üzere çeşitli sosyo-politik olgulara bir tepki olarak değerlendirilebilir. Bu analiz, AfD'nin Alman ulusal kimliğini şekillendirmedeki rolünü, Nazi dönemiyle ilgili tarihsel anlatılara bakış açısını ve dış politika pozisyonlarını inceleyecektir. AfD'nin yükselişi, küreselleşme ile ilgili kaygılar ve Almanya'ya artan sayıda mülteci girişinin yarattığı endişelere bir yanıt olarak görülebilir. Partinin ana akım siyasi söylemler tarafından dışlanmış veya göz ardı edilmiş hissedenen toplum kesimleri arasındaki ortak bir dışlanma ve hoşnutsuzluk hissiyatını kullandığı öne sürülmektedir. Bu hissiyat özellikle ekonomik zorluklar ve demografik değişimlerin sağ popülist eğilimler için verimli bir zemin yarattığı kırsal bölgelerde belirgindir (Deppisch vd., 2021, s. 692-695; Schmidtke, 2020, s. 1-3). AfD'nin anlatısı sıklıkla Alman halkını erdemli ve dış güçler-göçmenler ve Avrupa Birliği gibi- tarafından tehdit edilen bir grup olarak çerçevelemekte ve ulusal kimliklerini yeniden kazanmak isteyen seçmenler arasında yankı uyandıran ikili bir karşıtlık yaratmaktadır (Schmidtke, 2020, s. 5; Gould, 2019, s.1-2).

Ayrıca, AfD'nin Avrupa karşıtlığı, birçok parti üyesinin ulusal egemenliği zayıflatıldığını düşündüğü Avrupa entegrasyonuna yönelik daha geniş bir eleştiriye dayanır. Partinin ideolojik temelleri, Maastricht

Antlaşması'na yönelik *ordoliberal* eleştirilere kadar izlenebilir ve bu durum, muhafazakâr elitler arasında AB'ye yönelik uzun süredir devam eden bir şüpheciliği yansıtır (Grimm, 2015, s. 265-268). Bu şüphecilik, özellikle 2015 mülteci krizinin ardından, Alman toplumu ve siyasetine yönelik daha derin bir eleştiriye dönüşmüştür; AfD, kendisini ulusal çıkarların savunucusu olarak konumlandırarak destek toplamış ve bunu algılanan dış tehditlere karşı bir savunma olarak sunmuştur (Lees, 2018, s. 298-300). AfD'nin Almanya'nın Nazi geçmişine yaklaşımı karmaşık ve çoğunlukla tartışmalıdır. Parti Nazi ideolojisini açıkça desteklemese de, bu tarihin önemini azaltmak ve ulusal gurur ile kimliği vurgulayan bir anlatıyı teşvik etmekle suçlanmaktadır. Tarihe yönelik bu seçici yaklaşım, suçluluk ve sorumluluk gibi geleneksel anlatıların kendi deneyimlerini ve kimliklerini göz ardı ettiğini hissedenen seçmenlere hitap etme stratejisinin bir parçası olarak görülebilir. Partinin söylemi, Alman kimliğini tarihsel suçlulukla daha az yüklenmiş bir biçimde yeniden tanımlamaya çalışarak, Almanya'nın geçmişine dair hâkim söylem tarafından yabancılaşmış hissedenenler için bir ses olarak kendisini konumlandırmaktadır (Gould, 2019, s. 4).

Dış politika açısından, AfD'nin tutumları, uluslararası iş birliği yerine Alman çıkarlarını önceliklendiren milliyetçi bir gündemi yansıtır. Partinin liderliği, sıklıkla Almanya'nın AB'deki rolünü ve uluslararası anlaşmalara olan bağlılığını eleştirerek, küreselleşme ve çok taraflılığa şüpheyle bakan seçmenlerin ilgisini çeken daha izole bir duruşu savunmuştur (Grimm, 2015, s. 271). Bu bakış açısı, küreselleşme ve göçten algılanan tehditlere yanıt olarak Avrupa'da güç kazanan milliyetçi hareketlerle uyumludur (Quirk, 2022, s. 87-88). AfD'nin dış politika söylemi, Alman egemenliğini ve kültürel kimliği koruma ihtiyacını vurgulayarak, uluslararası katılımı bu değerlere potansiyel bir tehdit olarak çerçevelemektedir (Gould, 2019, s. 7). Sonuç olarak, AfD'nin varlığı ve seçim başarıları, Almanya'nın küreselleşme, göç ve ulusal kimlik karmaşıklıkları gibi çağdaş zorluklarına çok boyutlu bir yanıt olarak anlaşılabilir. Partinin anlatısı, tehdit altındaki Alman halkı ile dış güçler arasında bir ikilik oluşturarak ana akım siyasetten dışlanmış hissedenenlere hitap eder. Ayrıca, AfD'nin Almanya'nın tarihsel anlatısına ve dış politika pozisyonlarına yaklaşımı, ulusal çıkarlar ve egemenliği uluslararası yükümlülüklerle tercih eden, Alman kimliğini yeniden tanımlamayı amaçlayan milliyetçi bir eğilimi yansıtır.

A. TARİHSEL BAĞLAM VE ULUSAL KİMLİK

AfD'nin söylemi, sıkça Almanya tarihinin romantikleştirilmiş bir versiyonunu çağrıştırmakta, geleneksel değerlere dönüşü ve Alman kimliğine zarar verdiğini düşündükleri yabancı etkilerin reddedilmesini vurgulamaktadır (Lochocki, 2022). Partinin söylemi, özellikle Nazi dönemi ve II. Dünya Savaşı ile ilgili olarak önemli bir *tarihsel revizyonizmi* yansıtmakta, Alman ulusal bilincini yeniden şekillendirmeyi amaçlamaktadır (Kallis, 2018, s. 285-286).

B. GÖÇ KARŞITI POLİTİKALAR

AfD'nin ideolojisinde milliyetçilik, göç konusundaki katı duruşuyla belirgin şekilde kendini göstermektedir. Parti, Alman kültürünü ve ekonomisini göçmenlerin oluşturduğu tehditlerden korumanın gerekli olduğunu öne sürerek, sınır kontrolleri ve mülteci ile sığınmacılar üzerindeki sınırlamaları savunmaktadır (Lees, 2018, s. 295-296).

C. AVROSEPTİZM VE AVRUPA POLİTİKASI

Başlangıçta Euro Bölgesi'nin mâli politikalarına karşı ekonomik argümanlara dayanan AfD'nin *Avroseptisizmi*, zamanla Avrupa Birliği'nin Alman egemenliğini baltaladığını iddia eden daha geniş bir eleştiriye dönüşmüştür (Arzheimer, 2015, s. 535-536). Bu duruş, ulusal özerkliği, ortak Avrupa yönetimine tercih eden bir milliyetçi perspektifi yansıtmaktadır.

Alternative für Deutschland (AfD) partisi, Almanya'nın siyasi sahnesinde önemli bir aktör hâline gelmiş ve özellikle dış politika konularında belirgin bir tutum sergilemiştir. Bu bağlamda, AfD'nin ABD, Çin ve Rusya'ya karşı tutumunu anlamak, partinin genel ideolojisini ve uluslararası ilişkilerdeki yerini kavramak açısından kritik öneme sahiptir. AfD, uluslararası ilişkilerdeki dinamikleri değerlendirirken, kendi iç politikasıyla da sıkı bir ilişki içinde hareket etmektedir. Bu çalışma, AfD'nin bu üç ülkeye karşı tutumunu, partinin

ideolojik temelleri ve siyasi stratejileri çerçevesinde inceleyecektir. AfD'nin ABD'ye karşı tutumu, genel olarak eleştirel bir perspektife dayanmaktadır. Parti, ABD'nin uluslararası politikalarını sıkça eleştirirken, özellikle NATO ve Avrupa'nın güvenliği konularında daha bağımsız bir yaklaşım benimsemektedir.

AFD, Almanya'nın ABD'nin dış politikası doğrultusunda hareket etmesini istememekte ve bu durumu ulusal çıkarlar açısından sorunlu görmektedir (Serrano vd., 2019, s. 222; Grimm, 2015, s. 272). Bunun yanı sıra, AfD, ABD'nin göç politikalarını da eleştirerek, Avrupa'nın kendi sınırlarını koruması gerektiğini savunmaktadır. Bu bağlamda, partinin ABD'ye karşı geliştirdiği *retorik*, Almanya'nın bağımsız bir dış politika izlemesi gerektiği yönündeki görüşleriyle örtüşmektedir (Grönegras ve Cleen, 2022, s. 665-667). Çin'e karşı AfD'nin tutumu ise daha karmaşık bir yapı arz etmektedir. Parti, Çin'in ekonomik gücünü ve uluslararası etkisini dikkate alarak, bu ülkeyle ilişkilerin dikkatli bir şekilde yönetilmesi gerektiğini savunmaktadır. AfD, Çin'in insan hakları ihlalleri ve otoriter yönetim tarzı gibi konulara vurgu yaparak, bu ülkeyle olan ilişkilerin eleştirel bir çerçevede değerlendirilmesi gerektiğini belirtmektedir (Heinze ve Weisskircher, 2021, s. 263-264; Parham, 2019). Ancak, aynı zamanda ekonomik iş birliğinin de önemine dikkat çekmekte ve Çin ile olan ticari ilişkilerin sürdürülmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu durum, AfD'nin pragmatik bir yaklaşım benimsediğini göstermektedir. Rusya'ya karşı AfD'nin tutumu ise daha belirgin bir şekilde olumlu bir yaklaşım sergilemektedir. Parti, Rusya ile olan tarihi bağları ve kültürel ilişkileri öne çıkararak, bu ülkeyle iş birliğinin artırılmasını savunmaktadır.

AFD, Rusya'nın Avrupa'daki rolünü önemsemekte ve bu ülkeyle olan ilişkilerin güçlendirilmesi gerektiğini düşünmektedir (Schmitt-Beck, 2016, s. 124; Pazarbaşı ve Kachybekova, 2022, s. 255-256). Özellikle enerji politikaları bağlamında, Rusya ile olan iş birliğinin Almanya için stratejik bir öneme sahip olduğunu vurgulamaktadır. Bu durum, AfD'nin Avrupa'nın enerji bağımlılığını azaltma çabalarıyla da örtüşmektedir. AfD'nin bu üç ülkeye karşı geliştirdiği tutumlar, partinin genel ideolojik çerçevesiyle yakından ilişkilidir. Parti, ulusal kimliği ve bağımsızlığı ön planda tutarak, dış politikada da benzer bir yaklaşım sergilemektedir. AfD'nin dış politika stratejileri, partinin iç politikadaki popülaritesini artırmak amacıyla şekillendirilmekte ve bu bağlamda, ulusal çıkarların korunması gerektiği vurgusu sıkça yapılmaktadır (Sağlam, 2023, s. 135-137; Demir, 2019, s. 177-1). Bu durum, AfD'nin dış politikada da popülist bir yaklaşım benimsediğini göstermektedir. Sonuç olarak, AfD'nin ABD, Çin ve Rusya karşısındaki tutumu, partinin ideolojik temelleri ve siyasi stratejileri ile doğrudan ilişkilidir. ABD'ye karşı eleştirel bir yaklaşım benimseyen AfD, Çin ile ilişkilerde dikkatli bir denge kurmaya çalışırken, Rusya ile olan ilişkilerini güçlendirmeyi hedeflemektedir. Bu durum, AfD'nin ulusal çıkarları ön planda tutan bir dış politika anlayışına sahip olduğunu göstermektedir. Partinin bu tutumları, Almanya'nın uluslararası ilişkilerdeki konumunu da etkilemekte ve Avrupa'nın güvenlik dinamikleri üzerinde önemli bir etki yaratmaktadır.

D. TARTIŞMA

AFD'nin politika yapımında milliyetçiliğin rolü çok yönlü olup, hem iç hem de dış politika yönelimlerini etkilemektedir. Ülke içinde, partinin milliyetçi gündemi göç karşıtı politikalarını körüklemekte, bu da Avrupa genelindeki sağ popülist eğilimlerle uyum göstermektedir (Mudde, 2016). Uluslararası alanda ise milliyetçilik, *Avroseptik* pozisyonlarını yönlendirmekte, mevcut Avrupa siyasi düzenine ve Almanya'nın bu içindeki rolüne meydan okumaktadır.

AFD'nin milliyetçi temaları kullanması, sadece diğer partilerden siyasi farklılaşma stratejisi olarak hizmet etmekle kalmayıp, aynı zamanda küreselleşme ve ulusal kültürün erozyonu olarak algılanan durumlardan yabancılaştırılmış seçmenlerin önemli bir kesimini harekete geçirmektedir (Kaltwasser ve Taggart, 2016, s. 201-203). Bu strateji, hem muhafazakâr kökenli seçmenler hem de işçi sınıfının dışlanmış kesimlerinden seçmen çekmede etkili olmuştur.

Milliyetçilik, Almanya için Alternatif partisinin ideoloji ve politika çerçevesinde merkezi bir sütun olup, partinin siyasi yönelimini ve Alman ile Avrupa siyasetindeki etkisini önemli ölçüde şekillendirmektedir.

AFD, Almanya'daki sağ popülist bir parti olarak, özellikle Rusya ile ilişkilerde farklı bir yaklaşım sergilemektedir. Parti, Rusya'nın

Ukrayna üzerindeki etkisini sorgularken, Almanya'nın ABD'nin etkisi altında hareket ettiğini iddia etmektedir. Bu bağlamda, AfD'nin tutumu, Almanya'nın dış politikasında daha bağımsız bir yönelime işaret etmektedir (Dinç, 2023, s. 331-333; Kaçmaz, 2020, s. 157). AfD, Almanya'nın enerji bağımlılığını azaltma ve Rusya ile ilişkileri yeniden değerlendirme çağrısında bulunarak, ABD'nin etkisini sorgulamaktadır. Bu durum, Almanya'nın enerji politikalarında ve dış ilişkilerinde önemli değişikliklere yol açabilir. Ukrayna'nın jeopolitik önemi, hem Avrupa hem de ABD için kritik bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Ukrayna'nın tarımsal potansiyeli ve enerji koridorları, bu ülkenin stratejik önemini artırmaktadır (Kaçmaz, 2020, s. 158-160). Bu bağlamda, AfD'nin Rusya ile ilişkileri geliştirme çabaları, Almanya'nın enerji güvenliğini sağlama ve ekonomik istikrarı koruma hedefleriyle örtüşmektedir. Ancak, bu durum, ABD'nin Ukrayna üzerindeki etkisini azaltma riski taşımaktadır (Akbaş, 2024, s. 33-34).

Rusya ile Almanya arasındaki ilişkilerin bozulması, özellikle enerji alanında ciddi ekonomik sonuçlar doğurmuştur. Almanya, Rusya'dan gelen enerji kaynaklarına büyük ölçüde bağımlıdır ve bu bağımlılığın azalması, enerji fiyatlarında dalgalanmalara yol açmaktadır (Sezer, 2024, s. 161-162). Enerji krizinin etkileri, Almanya'nın sanayi üretimini ve genel ekonomik büyümesini olumsuz yönde etkilemektedir (Ataturun, 2023). Ayrıca, Rusya'nın Ukrayna'ya müdahalesi sonrası uygulanan yaptırımlar, Almanya'nın dış ticaretini de olumsuz etkilemiştir (Polat, 2023, s. 284-285). Almanya'nın Rusya ile ilişkilerinin bozulması, aynı zamanda Avrupa'nın enerji politikalarını da yeniden şekillendirmektedir. Avrupa Birliği, enerji bağımlılığını azaltmak ve alternatif enerji kaynaklarına yönelmek için çeşitli stratejiler geliştirmektedir (Alkan, 2015, s. 89-90). Bu süreçte, Almanya'nın enerji geçişi ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmesi, ekonomik yapısını dönüştürme çabalarının bir parçası olarak değerlendirilmektedir (Avar, 2021, s. 311). Ancak, bu geçiş süreci, kısa vadede ekonomik belirsizlikler ve maliyet artışları ile karşı karşıya kalmasına neden olabilir (Doğancılı, 2022, s. 1171-1172).

Özetle, AfD partisinin Ukrayna-Rusya politikasına olan etkisi, Almanya'nın dış politikasında önemli bir değişim yaratma potansiyeline sahiptir. Parti, ABD'nin etkisini sorgularken, Almanya'nın enerji bağımlılığını azaltma ve Rusya ile ilişkileri yeniden değerlendirme çağrısında bulunmaktadır. Ancak, Rusya ile Almanya arasındaki ilişkilerin bozulması, ekonomik belirsizlikler ve enerji krizleri gibi olumsuz sonuçlar doğurmuştur. Almanya'nın bu süreçte nasıl bir strateji izleyeceği, hem iç politikada hem de uluslararası ilişkilerde belirleyici olacaktır.

V. ALMANYA İÇİN ALTERNATİF PARTİSİ'NİN (AFD) SEÇİM BAŞARISINDA SOSYAL MEDYANIN ROLÜ

Almanya için Alternatif (AFD) Partisi, 2013'teki kuruluşundan bu yana önemli seçim başarıları elde etmiştir ve bu başarıların bir kısmı, sosyal medyanın stratejik kullanımına bağlanabilir. Bu çalışma, sosyal medya platformlarının partinin büyümesi ve popülaritesinde ne ölçüde rol oynadığını; seçmenlerle doğrudan iletişim kurulmasını, geleneksel medya kanallarının atlanmasını ve hedefe yönelik kampanyaların kolaylaştırılmasını sağlayarak nasıl etkili olduğunu incelemektedir. İçerik analizi, kullanıcı etkileşim metrikleri ve sosyal medya kampanya stratejilerinin incelenmesi yoluyla, dijital iletişimin Almanya'daki siyasi ortam üzerindeki etkisi açıklığa kavuşturulmaktadır (Fernandez, 2020, s. 60-61).

Almanya için Alternatif (AFD) Partisi, kuruluşundan bu yana hızla Alman siyasetinde önemli bir güç hâline gelmiş, hem Avro karşıtlığı hem de milliyetçi duygulardan yararlanmıştır. Siyasi platformunun ötesinde, AfD'nin sosyal medyayı ustaca kullanması bu yükselişte kilit rol oynamıştır. Sosyal medya platformları, sadece partinin mesajını güçlendirmekle kalmamış, aynı zamanda AfD'yi yerleşik siyasi düzene doğrudan bir meydan okuma olarak konumlandırmıştır (Schweitzer, 2011, s. 310-312).

Engesser vd. (2017) gibi çalışmalar, AfD gibi popülist partilerin, ideolojilerinin dış eleştirilerden bağımsız bir şekilde yayılabileceği bir "yankı odası" oluşturmak için sosyal medyayı kullandığını göstermektedir. Ayrıca Papakyriakopoulos vd. (2018) tarafından yapılan

bir çalışmaya göre, sosyal medya platformları, bu partilere kullanıcıların tercih ve davranışlarına göre mesajlarını özelleştirme olanağı sağlayarak çeşitli demografik grupların hassas bir şekilde hedeflenmesini mümkün kılmaktadır. Analiz, teknolojik determinizm (Smith ve Marx, 1994) çerçevesine dayanmakta olup, teknolojinin, özellikle sosyal medyanın, toplumsal yapıları ve kültürel değerleri şekillendirdiğini, dolayısıyla siyasi sonuçları etkilediğini öne sürmektedir. Bu çerçeve, teknolojinin siyasi katılımı ve seçim süreçlerini ne ölçüde değiştirebileceğini anlamada yardımcı olmaktadır.

AfD'nin sosyal medya içeriği ağırlıklı olarak göç, AB karşıtlığı ve ulusal güvenlik temalarına odaklanmakta olup, bu içerikler, halkın belirli bir kesimiyle derin bir şekilde yankı bulmaktadır. Partinin paylaşımları, güçlü duygusal tepkiler uyandıracak şekilde hazırlanmakta olup, bu da daha yüksek etkileşim oranlarını kolaylaştırmaktadır (Serrano vd., 2019, s. 220). Ayrıca, kışkırtıcı görüntülerin ve retorik kullanımı, *viral içerikler* yaratarak mesajlarının erişimini önemli ölçüde genişletmektedir. AfD'nin sosyal medya platformlarındaki *etkileşim metrikleri*, geleneksel partilere kıyasla daha yüksek bir etkileşim düzeyi göstermektedir. Bu etkileşim, sadece içeriği güçlendirmekle kalmayıp, aynı zamanda takipçileri arasında bir topluluk duygusu geliştirerek partinin tabanını güçlendirmektedir (Stier vd., 2020, s. 50-53).

AfD, sosyal medyayı kullanarak geleneksel medyayı atlamakta, anlatısını doğrudan halka iletmektedir. Bu strateji, ana akım medyaya olan bağımlılığı azaltmakla kalmamakta, aynı zamanda olumsuz medya tasvirlerine karşı çıkarak, çoğu zaman ana akım anlatılara meydan okuyan paralel bir iletişim kanalı oluşturmaktadır (Darius ve Stephany, 2019, s. 298-301).

Bulgular, sosyal medyanın AfD'nin seçim stratejisinde, parti mesajının yaygınlaşmasını ve popülist mesajlarının pekiştirilmesini sağlayarak önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Geleneksel medyayı *bypass etme* ve seçmenlerle doğrudan etkileşim kurma yeteneği, dijital çağda siyasi iletişimin nasıl yürütüldüğünde bir değişimi temsil etmektedir. Bununla birlikte, bu durum, sosyal medyanın toplumsal bölünmeleri istismar etmek için kullanılabilirliği gibi, yanlış bilginin yayılması ve kamuoyunun kutuplaşması konularında da endişelere yol açmaktadır (Woolley ve Howard, 2016, s. 4882-4884).

Sosyal medya, Almanya için Alternatif Partisi'nin seçim başarılarında önemli bir rol oynamış olup, seçmenlerle etkileşim kurmak, kamuoyunu şekillendirmek ve destek toplamak için güçlü bir araç sağlamaktadır. Bu durum, dijital kampanya uygulamasının dengeli bir siyasi söylem ve demokratik süreçlerin bütünlüğünün sağlanması için daha fazla incelenmesi gereğini vurgulamaktadır. Gelecekteki araştırmalar, sosyal medyanın siyasi kutuplaşma üzerindeki uzun vâdeli etkilerine, özellikle demokratik katılımı ve siyasi kurumlara olan kamu güvenini nasıl etkilediğine odaklanmalıdır.

SONUÇ

Almanya'nın tarihsel bağlamı, özellikle 20. yüzyılda yaşanan İki Dünya Savaşı, Soğuk Savaş dönemi ve 1990'daki birleşme süreci, ülkenin siyasi ve sosyal yapısını derinden etkilemiştir. Bu tarihsel olaylar, Almanya'nın toplumsal dinamiklerini şekillendirmiş ve günümüzdeki siyasi hareketlerin, özellikle de radikal sağ partilerin yükselişine zemin hazırlamıştır. *Alternative für Deutschland (AfD)* partisi, bu tarihsel arka planda, küreselleşme, Avrupa Birliği entegrasyonu ve mülteci politikalarına karşı gelişen tepkilerin bir yansıması olarak ortaya çıkmıştır. Almanya'nın doğu ve batı olarak ikiye ayrılması, bu süreçte önemli bir rol oynamaktadır. Doğu Almanya'nın sosyalist geçmişi, birleşme sonrası yaşanan ekonomik zorluklar ve kültürel kimlik sorunları, AfD'nin yükselişinde belirleyici faktörler arasında yer almaktadır. AfD'nin yükselişi, özellikle doğu Almanya'daki seçmenler arasında milliyetçi ve popülist söylemin benimsenmesiyle ilişkilidir. Doğu Almanların, birleşme sonrası zengin Batı Almanların altında ezilmesi, işsizlik ve yoksulluk gibi sorunlarla karşılaşmaları, bu durumu daha da derinleştirmiştir. Doğu Almanya'nın geçmişteki sosyalist yapısı, bireysel mülkiyetin sınırlı olması nedeniyle, birleşme sonrası ekonomik eşitsizliklerin artmasına neden olmuştur. Bu bağlamda, Doğu Almanların, Batı Almanların bireyselci ve *"Amerikanlaşmış"* yaşam tarzına karşı bir tepki geliştirmeleri, AfD'nin destek bulmasında etkili olmuştur (Angster, 2001, s. 557-562; Ickstadt, 2004, s. 157-162). AfD'nin söylemi, tarihsel travmaların, ekonomik eşitsizliklerin

ve kültürel kimlik sorunlarının bir birleşimi olarak değerlendirilebilir. Doğu Almanya'da yaşanan geçmişle yüzleşme eksikliği, bu bölgedeki seçmenlerin AfD'ye yönelmesinde önemli bir etken olmuştur. 1945-1990 yılları arasında sosyalist bir rejim altında yaşayan Doğu Almanlar, bu dönemde yaşanan travmalarla başa çıkmakta zorlanmışlardır. Bu durum, birleşme sonrası Batı Almanya'nın ekonomik gücüne karşı bir tür kimlik krizi yaratmış ve AfD'nin milliyetçi söyleminin bu seçmenler arasında yankı bulmasına yol açmıştır. AfD'nin yükselişinin bir diğer önemli boyutu, göçmen politikaları ve mülteci kabulü konusundaki tartışmalardır. Almanya'nın 2015 yılında yaşadığı mülteci krizi, toplumda derin bir bölünmeye neden olmuştur. Bu süreçte, AfD, göçmen karşıtı söylemiyle dikkat çekmiş ve bu söylem, özellikle Doğu Almanya'daki seçmenler arasında geniş bir destek bulmuştur. Doğu Almanların, göçmenlerle birlikte yaşama tecrübesinin sınırlı olması, bu durumun daha da derinleşmesine neden olmuştur. Batı Almanların daha kozmopolit bir yaşam tarzına sahip olmaları, Doğu Almanların bu durumu kabullenmelerini zorlaştırmıştır (von Alemann, 2017; Manow ve Schwander, 2022, s. 163-171).

AfD'nin ortaya çıkışı ve yükselişi, Almanya'nın tarihsel bağlamı içerisinde incelendiğinde, birçok faktörün etkileşimi sonucunda şekillendiği görülmektedir. Bu bağlamda, Almanya'nın Euro'ya karşı duyduğu şüphe, özellikle Euro krizinin çözümü için Angela Merkel'in izlediği politikalarla doğrudan ilişkilidir. Almanya, Euro krizinin çözümü için maddi bir yük üstlenmek zorunda kalmış ve bu durum, bazı kesimler tarafından eleştirilmiştir. Bu eleştiriler, AfD'nin kuruluşuna zemin hazırlayan bir tepki hareketi olarak değerlendirilebilir (Çakı ve Topbaş, 2018, s. 60-63). Almanya'nın Euro'ya yönelik bu şüpheleri, Mark milliyetçiliği ile de ilişkilendirilebilir; zira birçok kişi, Euro'nun Almanya'nın ekonomik bağımsızlığını tehdit ettiğini düşünmektedir (Saylan, 2021, s. 782-789).

Angela Merkel'in Euro krizine yönelik politikaları, Almanya'nın ekonomik istikrarını koruma çabası olarak görülse de, bu durum bazı kesimlerde rahatsızlık yaratmıştır. Özellikle, Almanya'nın diğer Avrupa ülkelerine mâli yardımda bulunması, bazı muhafazakâr çevreler tarafından "Alman vergi mükelleflerinin paralarının israfı" olarak değerlendirilmiştir. Bu durum, AfD'nin kurulmasına ve yükselişine zemin hazırlayan bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Almanya'nın Euro'ya karşı duyduğu bu şüphe, aynı zamanda Avrupa Birliği'ne yönelik eleştirilerin de artmasına neden olmuştur. AfD, bu eleştirileri kendi propaganda malzemesi hâline getirerek, seçmen tabanını genişletmeyi başarmıştır. AfD'nin yükselişinde, sığınmacı karşıtı "Pegida" hareketinin de önemli bir rolü bulunmaktadır. Pegida, özellikle 2014 yılından itibaren Almanya'da artan mülteci akınına karşı bir tepki olarak ortaya çıkmış ve bu durum, AfD'nin popülaritesini artırmıştır. Pegida'nın sığınmacılara yönelik sert tutumu, AfD'nin benzer bir söylem geliştirmesine olanak tanımış ve bu iki hareket arasında bir etkileşim yaratmıştır. Pegida'nın eylemleri, özellikle Doğu Almanya'daki seçmenler arasında büyük bir destek bulmuş ve bu durum, AfD'nin doğu Almanya'daki başarısını artırmıştır (Grabow, 2016, s. 173-175; Aras ve Sağiroğlu, 2020, s. 33-34).

Pegida hareketi, Almanya'daki sığınmacı politikalarına karşı çıkan bir toplumsal hareket olarak, özellikle *İslamofobi* ve göçmen karşıtlığı söylemlerini öne çıkarmıştır. Bu hareket, sığınmacıların topluma entegrasyonunu sorgulamakta ve bu süreçte yaşanan zorlukları vurgulamaktadır. Pegida'nın eylemleri, Almanya'daki sağ popülist hareketlerin yükselişine zemin hazırlamış ve AfD'nin bu söylemleri benimsemesine yol açmıştır. Pegida'nın sığınmacılara yönelik eleştirileri, sosyal medya aracılığıyla geniş kitlelere ulaşmış ve bu durum, AfD'nin propagandasını güçlendirmiştir. Pegida'nın etkisi, Almanya'daki toplumsal dinamikleri de etkilemiştir. Sığınmacı karşıtı söylemler, toplumda kutuplaşmaya neden olmuş ve bu durum, AfD'nin yükselişini destekleyen bir zemin oluşturmuştur. Almanya'nın 20. yüzyılda yaşadığı iki dünya savaşı, Soğuk Savaş dönemi ve yeniden birleşme süreci, Alman toplumunda çeşitli ekonomik, sosyal ve politik kırılmalar yaratmıştır. Bu kırılmalar, AfD'nin ortaya çıkışını ve yükselişini etkileyen önemli faktörler arasında yer almaktadır. Almanya'nın geçmişten gelen yapısal sorunları, günümüz siyasetindeki radikal sağ hareketlerin güçlenmesine katkıda bulunmuş ve bu durum, AfD'nin başarısını sadece güncel ekonomik ve sosyal koşullarla değil, aynı zamanda tarihsel travmalarla da ilişkilendirmektedir (Herold ve

Schäller, 2023, s. 39-43).

AFD, heterojen bir yapıya sahip olmasına rağmen, *Flügel* adlı aşırı sağ grubun etkisi altında kalmıştır. Bu grup, her seçimde daha radikal bir söylem benimseyerek, göreceli liberal eş başkanların tasfiye edilmesine neden olmuştur. Flügel'in öncüsü olan tarih öğretmeni Björn Höcke, Almanya'nın tarihi ve geçmişi ile hesaplaşma konusundaki söylemleriyle dikkat çekmektedir (Pytlas ve Biehler, 2024, s. 322-326). Bu durum, AfD'nin içindeki ideolojik çatışmaları ve tarihsel bağlamı daha da derinleştirmektedir. Höcke'nin söylemleri, partinin milliyetçi ve popülist söyleminin güçlenmesine katkıda bulunmuş ve bu durum, AfD'nin seçmen tabanını genişletmiştir. AfD'nin savunduğu Hristiyan değerler, parti içindeki bazı çelişkilerle de karşı karşıyadır. Örneğin, eş başkan Alice Weidel'in Asya kökenli eşi ile lezbiyen bir evlilik sürdürmesi, partinin savunduğu geleneksel değerlerle çelişmektedir. Bu durum, bireysel özgürlükler konusundaki tartışmaları da beraberinde getirmektedir (Schuster-Craig, 2021, s. 139-145). AfD'nin bu çelişkili durumu, partinin ideolojik tutarlılığını sorgulayan eleştirilerin artmasına neden olmuştur. Bu bağlamda, AfD'nin bireysel özgürlükler konusundaki tutumu, partinin genel söylemiyle çelişmektedir. Söz konusu çelişki, AfD'nin ideolojik tutarlılığını sorgulayan eleştirilerin artmasına neden olmuştur. Weidel'in kişisel yaşamı, partinin genel söylemiyle çelişmekte ve bu durum, AfD'nin değerler sistemini sorgulayan bir tartışma ortamı yaratmaktadır.

Sosyal medya, AfD'nin yükselişinde önemli bir araç olmuştur. Ancak, tarihsel perspektiften bakıldığında, viral olan başarılı kampanyalara daha fazla örnek verilmesi yerinde olacaktır. Örneğin, "Messermigrant" terimi, bazı göçmenlerin gerçekleştirdiği bıçaklı saldırılarla ilişkilendirilmiş ve bu durum, AfD'nin göçmen karşıtı söylemini güçlendirmiştir. AfD'nin yükselişinde önemli bir yer tutan kampanyalardan biri, "Messermigrant" kavramıdır. Bu kavram, "Massenmigrant" (toplu göçmen) ve "Messer" (bıçak) kelimelerinin birleşiminden oluşmaktadır. AfD, bazı İslamcı göçmenlerin gerçekleştirdiği bıçaklı saldırıları, göçmenlerle ilişkilendirerek bu kavramı kullanmıştır. Bu durum, bıçak ve göçmen arasındaki ilişkiyi vurgulayarak, toplumsal korkuları beslemiş ve AfD'nin göçmen karşıtı söylemlerini güçlendirmiştir (Pates ve Leser, 2021, s. 2-13).

Özellikle, bu tür saldırılar medyada geniş yer bulduğunda, AfD'nin bu olayları kendi propagandasında kullanması, partinin popülaritesini artırmıştır. Bu tür kampanyalar, AfD'nin tarihsel bağlamda nasıl bir söylem geliştirdiğini de göstermektedir. Almanya'nın geçmişte yaşadığı İki Dünya Savaşı, Soğuk Savaş dönemi ve yeniden birleşme süreci, toplumda çeşitli ekonomik, sosyal ve politik kırılmalara yol açmıştır. Bu kırılmalar, AfD'nin ortaya çıkışını ve yükselişini etkileyen önemli faktörler arasında yer almaktadır. Almanya'nın geçmişten gelen yapısal sorunları, günümüz siyasetindeki radikal sağ hareketlerin güçlenmesine katkıda bulunmuş ve bu durum, AfD'nin başarısını sadece güncel ekonomik ve sosyal koşullarla değil, aynı zamanda tarihsel travmalarla da ilişkilendirmektedir. AfD'nin kullandığı "Messermigrant" gibi kavramlar, partinin propaganda stratejilerinin bir parçası olarak öne çıkmaktadır. Bu tür söylemler, toplumda göçmenlere karşı bir önyargı oluşturmakta ve bu durum, AfD'nin seçmen tabanını genişletmesine yardımcı olmaktadır. Özellikle, sosyal medya üzerinden yayılan bu tür söylemler, AfD'nin mesajlarını geniş kitlelere ulaştırmak için etkili bir araç olmuştur. Sosyal medya platformları, AfD'nin propagandasını güçlendiren bir mecra hâline gelmiş ve bu durum, partinin popülaritesini artırmıştır (Altmeppen, 2020, s. 133-134).

Bu tür kampanyalar, sosyal medyanın etkisini ve AfD'nin bu platformu nasıl kullandığını göstermektedir. Sosyal medya üzerinden yayılan bu tür söylemler, AfD'nin seçmen tabanını genişletmesine yardımcı olmuştur. Doğu ve Batı Almanya arasındaki kıyaslamaya, AfD'nin yükselişini anlamak için kritik bir öneme sahiptir. 1945-1990 yılları arasında sosyalist bir toplumda yaşayan Doğu Almanlar, birleşme sonrası zengin Batı Almanların altında ezilmişlerdir. Bu durum, işsizlik ve yoksulluk gibi sorunların yanı sıra, göçmenlerle olan etkileşim eksikliği nedeniyle de derinleşmiştir (Aras ve Sağiroğlu, 2020, 35-39). Doğu Almanların geçmişle hesaplaşma süreci, birleşme sonrası yaşanan sosyal ve ekonomik zorluklarla birleşerek, AfD'nin yükselişine katkıda bulunmuştur. Doğu Almanya'da yaşayan bireyler, geçmişte yaşanan sosyalist deneyimlerin etkisiyle, yeni düzeni benimsemekte zorlanmışlardır. Sağ popülizm, aynı zamanda Avrupa Birliği yanlısı

liberal yeşil sol popülizme karşı bir tepki olarak da değerlendirilebilir. Gençlerin bir kısmı, *Woke kültürünü* bir dayatma olarak görürken, çevreciliğin katı uygulanması, geleneksel Alman sanayisinin önünü tıkamış ve işsizliği artırmıştır. AfD, bu bağlamda sanayileşmeye yönelik eleştirilerde bulunarak, yeşil politikaların olumsuz etkilerini vurgulamaktadır (Blayney vd., 2023, 11-17). Bu durum, AfD'nin popülaritesini artıran bir diğer faktördür. Son olarak, sığınmacıların güvenlik sorunlarına neden olduğu iddiaları, AfD'nin göçmen karşıtı söyleminin temelini oluşturmaktadır. Bu durum, AfD'nin göçmen karşıtlığını açıklamak için önemli bir faktör olsa da, partinin bu konuyu abarttığı da gözlemlenmektedir.

Bu çalışma, AfD partisinin ortaya çıkışı ve yükselişi üzerine yoğunlaşarak, Almanya'nın tarihsel ve siyasi bağlamındaki etkilerini analiz etmiştir. Araştırma, AfD'nin ekonomik krizler, göçmen krizi ve ulusal kimlik gibi faktörlerle beslenen popülist bir yaklaşımı benimsediğini göstermiştir. Tarihsel miras ve ulusal kimlik tartışmalarının, partinin ideolojik yapısını ve toplumdaki popülaritesini şekillendirmede önemli rol oynadığı tespit edilmiştir. AfD'nin medya stratejileri ve diğer siyasi partilerle olan ilişkileri, onun Alman siyasetindeki etkili konumunu daha da pekiştirmiştir. AfD'nin gelecekteki yükselişi, Almanya'nın siyasi ve sosyal yapısında önemli değişikliklere yol açabilir. Bu nedenle, politika yapıcılarının, AfD'nin yükselişini dikkate alarak, daha kapsayıcı ve *entegratif* politikalar geliştirmeleri önerilir. Ayrıca, toplumsal bütünlüğü teşvik eden ve ekonomik adaleti sağlayan reformlar, popülist partilere olan desteği azaltabilir. Göçmen politikalarının, toplumun geniş kesimlerinin kaygılarını dikkate alacak şekilde yeniden şekillendirilmesi ve medya okuryazarlığının artırılması, önemli adımlar arasında yer almalıdır. Bu çalışma, mevcut veri ve literatür taraması üzerine kurulmuş olup, daha derinlemesine saha araştırmalarını içermektedir. Gelecekte yapılacak araştırmalar, AfD'nin seçmen demografisi üzerine kapsamlı anketler ve mülakatlar içerebilir. Ayrıca, AfD'nin genç seçmenler üzerindeki etkisinin daha detaylı analizi ve diğer Avrupa ülkelerindeki benzer popülist hareketlerle karşılaştırmalı çalışmalar, konunun daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayabilir. Tarihsel bağlamın siyasi partiler üzerindeki etkisinin daha geniş ölçekte incelenmesi, Almanya özelindeki bulguların genel geçerliğini test etme imkânı sunacaktır. Bu araştırma, AfD'nin Alman siyasi sahnesindeki yükselişini ve bu yükselişin tarihsel, sosyal ve politik faktörlerle olan etkileşimlerini ortaya koymuştur. Sonuç olarak, AfD'nin etkisi, Almanya'da ve geniş anlamda Avrupa'da demokratik süreçler üzerinde önemli sonuçlar doğurabilir, bu nedenle sürekli gözlem ve analiz gerektirmektedir.

KAYNAKÇA

- Akbaş, A. (2024). Savaş ve Barış, Sosyal Çatışma Sosyolojisi: Rusya-Ukrayna Örneği. *Uluslararası İlişkiler Çalışmaları Dergisi*, 4(1), 32-49.
- Alkan, N. (2015). Almanya-Rusya İlişkileri Bağlamında Ukrayna Krizi. *Karadeniz Araştırmaları Merkezi*, 12(45), 89-103.
- Altmeppen, K. D. (2020). Medien und digitale Plattformen in der Migrationsgesellschaft: Zu den Strukturen öffentlicher Kommunikation über Flucht und Migration. *Erwachsenenbildung und Migration: Internationale Kontexte und historische Bezüge*, 133-151.
- Angster, J. (2001). "Safe by democracy": American hegemony and the 'westernization' of West German labor. *Amerikastudien/American Studies*, 557-572.
- Aras, İ. & Sağiroğlu, A. (2020). Almanya için Alternatif Partisi'nin göçmen karşıtlığı. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 20(46), 33-54.
- Arzheimer, K. (2008). Protest, Neo-Liberalism or Anti-immigrant Sentiment: What Motivates the Voters of the Extreme Right in Western Europe?. *Zeitschrift für vergleichende Politikwissenschaft*, 2, 173-197.
- Arzheimer, K. (2009). Contextual Factors and the Extreme Right Vote in Western Europe, 1980-2002. *American Journal of Political Science*, 53(2), 259-275.
- Arzheimer, K. (2015). The AfD: Finally a Successful Right-Wing Populist Eurosceptic Party for Germany? *West European Politics*, 38(3), 535-556.
- Arzheimer, K. (2016). Electoral Sociology-Who Votes for the Extreme Right and Why-and When?. In *The Populist Radical Right* (pp. 295-307). Routledge.
- Arzheimer, K., & Carter, E. (2006). Political Opportunity Structures and Right-Wing Extremist Party Success. *European Journal of Political Research*, 45(3), 419-443.
- Atatorun, M., & Veziroğlu, S. (2024). Liberal Kozmopolitizm ve Avrupa Birliği: Ukrayna ve Moldova'nın Adaylık Statüsü Üzerine Bir Eleştiri. *Ankara Review of European Studies (ARES)/Ankara Avrupa Çalışmaları Dergisi (AAÇD)*, 23(1).
- Avar, Y. (2021). Avrupa Birliği'nin Rusya-Gürcistan ve Rusya-Ukrayna Çatışmalarına Karşı Tutumu: Almanya ve Fransa'nın Liderlikleri. *Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi (AKAD)*, 13(24), 310-321.

- Betz, H.-G. (1994). *Radical Right-Wing Populism in Western Europe*, Macmillan Basingstoke, London.
- Beuter, C., & Kortmann, M. (2023). Similar yet not the Same: Right-Wing Populist Parties' Stances on Religion in Germany and the Netherlands. *Politics and Religion*, 16(2), 374-392.
- Blayney, J. A., Lostutter, T. W., & Kilmer, J. R. (2023). The battle for ideological hegemony: woke culture, social justice warriors, and right-wing populism. *Journal of Legal Studies, Humanities and Political Sciences (JLSHPS)*, 10(1), 10-34.
- Cremer, T. (2021). Nations under God: How church-state relations shape Christian responses to right-wing populism in Germany and the United States. *Religions*, 12(4), 254.
- Çakı, C., & Topbaş, H. (2018). Almanya için Alternatif Partisi'nin göçmen karşıtı propaganda faaliyetlerini 2017 Alman Federal seçimleri üzerinden okumak. *Erciyes İletişim Dergisi*, 5(4), 59-74.
- Darius, P., & Stephany, F. (2019, November). "Hashjacking" the Debate: Polarisation Strategies of Germany's Political Far-Right on Twitter. In *International Conference on Social Informatics* (pp. 298-308). Cham: Springer International Publishing.
- Demir, İ. (2019). Bilardo Topunun Yapısının Sökümü: Dış Politika Analizi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19(1), 177-201.
- Deppisch, L., Osigus, T., & Klärner, A. (2022). How rural is rural populism? On the spatial understanding of rurality for analyses of right-wing populist election success in Germany. *Rural Sociology*, 87, 692-714.
- Diñç, D. (2023). Ukrayna-Rusya Savaşı'nı Realist ve Sosyal İnşacı (Konstrüktivist) Teorik Çerçeve Analiz Etmek. *Karadeniz Araştırmaları*, (78), 331-345.
- Doğançılı, O. S. (2022). Rusya-Ukrayna Savaşının Türk Turizmüne Yansımaları. *Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler Dergisi*, 5(9), 1171-1186.
- Eatwell, R. (2016). Ten Theories of the Extreme Right. In *The Populist Radical Right* (pp. 422-441). Routledge.
- Engesser, S., Fawzi, N., & Larsson, A. O. (2017). Populist Online Communication: Introduction to the Special Issue. *Information, Communication & Society*, 20(9), 1279-1292.
- Fennema, M. (1997). Some Conceptual Issues and Problems in the comparison of Anti-immigrant Parties in Western Europe. *Party Politics*, 3(4), 473-492.
- Fernandez, L. (2020). Digital Advertising in Political Campaigns and Elections. In *A Research Agenda for Digital Politics* (pp. 60-71). Edward Elgar Publishing.
- Franzmann, S. T. (2016). Calling the ghost of populism: The AfD's Strategic and Tactical Agendas Until the EP Election 2014. *German Politics*, 25(4), 457-479.
- Gould, R. (2019). Vox España and Alternative für Deutschland: Propagating the crisis of national identity. *Genealogy*, 3(4), 1-25.
- Grabow, K. (2016). PEGIDA and the Alternative für Deutschland: two sides of the same coin?. *European View*, 15(2), 173-181.
- Grimm, R. (2015). The rise of the German Eurosceptic party Alternative für Deutschland, between ordoliberal critique and popular anxiety. *International Political Science Review*, 36(3), 264-278.
- Grönegräs, M., & De Cleen, B. (2023). Negotiating the boundaries of the politically sayable: populist radical right talk scandals in the German media. *Critical Discourse Studies*, 20(6), 665-682.
- Haffert, L. (2022). The long-term effects of oppression: Prussia, political catholicism, and the alternative für deutschland. *American Political Science Review*, 116(2), 595-614.
- Heinze, A. S., & Weisskircher, M. (2021). No strong leaders needed? AfD party organisation between collective leadership, internal democracy, and "movement-party" strategy. *Politics and Governance*, 9(4), 263-274.
- Herold, M., & Schäller, S. (2023). Germany's Anti-Islamic PEGIDA Movement: A Local Phenomenon and Its Broader Impact. In *Contemporary Germany and the Fourth Wave of Far-Right Politics* (pp. 39-56). Routledge.
- Hobolt, S. B., & Tilley, J. (2018). Fleeing the Centre: the Rise of Challenger parties in the Aftermath of the Euro Crisis. In *Europe's Union in Crisis* (pp. 57-77). Routledge.
- Hodgson, I. E. (2024). Dissatisfaction and Eroding Institutional Confidence: Examining German Perspectives of the Alternative für Deutschland and its Impact on the German Party System.
- Ickstadt, H. (2004). Uniting a divided nation: Americanism and anti-Americanism in post-war Germany. *European Journal of American Culture*, 23(2), 157-170.
- Ignazi, P. (1992). The Silent Counter-Revolution: Hypotheses on the Emergence of Extreme Right-Wing Parties in Europe. *European Journal of Political Research*, 22(1), 3-34.
- Kaçmaz, M. (2020). Avrasya Denkleminde Jeopolitik Kırılma; Ukrayna. *Türk Coğrafya Dergisi*, (74), 157-165.
- Kallis, A. (2018). Populism, Sovereignism, and the Unlikely Re-Emergence of the Territorial Nation-State. *Fudan Journal of the Humanities and Social Sciences*, 11(3), 285-302.
- Kaltwasser, C. R., & Taggart, P. (2016). Dealing with Populists in Government: A Framework for Analysis. *Democratization*, 23(2), 201-220.
- Kansteiner, W. (2006). In *Pursuit of German Memory: History, Television, and Politics After Auschwitz*. Ohio University Press.
- Kim, J. (2018). The radical market-oriented policies of the Alternative for Germany (AfD) and support from non-beneficiary groups-discrepancies between the party's policies and its supporters. *Asian Journal of German and European Studies*, 3(1), 1-24.
- Kitchen, M., & Rossi, L. F. (2023). *A History of Modern Germany: 1800 to the Present*. John Wiley & Sons.
- Kitschelt, H., & McGann, A. J. (1997). *The Radical Right in Western Europe: A Comparative Analysis*. University of Michigan Press.
- Knigge, P. (1998). The Ecological Correlates of Right-Wing Extremism in Western Europe. *European Journal of Political Research*, 34(2), 249-279.
- Lees, C. (2018). The "Alternative for Germany": The Rise of Right-Wing Populism At the Heart of Europe. *Politics*, 38(3), 295-310.
- Lochocki, T. (2022). *Countering Right-Wing Populism: The AfD and the Strategic Dilemma for Germany's Moderate Parties*. German Marshall Fund of the United States.
- Lucassen, G., & Lubbers, M. (2012). Who fears what? Explaining Far-Right-Wing Preference in Europe by Distinguishing Perceived Cultural and Economic Ethnic Threats. *Comparative Political Studies*, 45(5), 547-574.
- Manow, P., & Schwander, H. (2022). Eine differenzierte Erklärung für den Erfolg der AfD in West- und Ostdeutschland. In *Rechtspopulismus in Deutschland: Wahlverhalten in Zeiten politischer Polarisierung* (pp. 163-191). Wiesbaden: Springer Fachmedien Wiesbaden.
- Markovits, A. S., & Reich, S. (2018). *The German Predicament: Memory and Power in the New Europe*. Cornell University Press.
- McLaren, L. M. (2003). Anti-immigrant Prejudice in Europe: Contact, Threat Perception, and Preferences for the Exclusion of Migrants. *Social Forces*, 81(3), 909-936.
- Mudde, C. (2007). *Populist Radical Right Parties in Europe*, Cambridge University Press, Cambridge.
- Mudde, C. (Ed.). (2016). *The Populist Radical Right: A Reader*. Taylor & Francis.
- Norris, P. (2005). *Radical Right: Voters and Parties in the Electoral Market*. Cambridge University Press.
- Papakyriakopoulos, O., Hegelich, S., Shahrezaye, M., & Serrano, J. C. M. (2018). Social Media and Microtargeting: Political Data Processing and the Consequences for Germany. *Big Data & Society*, 5(2), 205395171881184.
- Pates, R., & Leser, J. (2021). Introduction: Wolf politics. In *The wolves are coming back* (pp. 1-31). Manchester University Press.
- Parham, C. H. (2019). Comparative Models in German Elections: Using the German Far-Right Party as a Proxy for Ethnic Conflict. In *Claremont-UC Undergraduate Research Conference on the European Union* (Vol. 2019, No. 1, p. 6).
- Pazarbaşı, B., & Kachybekova, F. (2022). ABD'nin Afganistan'dan Geri Çekilmesi ve Taliban'ın Kabil'e Girişine İlişkin Haberlerin Medyada Sunumu: azattyk. org, super. kg ve sabah. com. tr, sozcuk. com. tr Haber Sitelerinin Analizi. *Intermedia International E-journal*, 9(17), 255-272.
- Peffley, M., & Rohrschneider, R. (2023, November). The Relationship between Populist Attitudes and Antisemitism. In *Informationsflüsse, Wahlen und Demokratie* (pp. 559-582). Nomos Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG.
- Polat, Ş. K. (2023). Savaşın Gölgesinde Mizah: 2022 Sonrası Almanya ve Rusya Gaz Krizine Yönelik Mizahi Tepkiler. *Toplum Ekonomi ve Yönetim Dergisi*, 4(2), 284-306.
- Pytlas, B., & Biehler, J. (2024). The AfD within the AfD: radical right intra-party competition and ideational change. *Government and Opposition*, 59(2), 322-340.
- Quirk, J. (2022). Has neoliberal globalisation contributed to growing levels of nationalism across Europe?. *Australian and New Zealand Journal of European Studies*, 14(1), 87-93.
- Rydgren, J. (2007). The Sociology of the Radical Right. *Annual Review of Sociology*, 33(1), 241-262.
- Sağlam, E., & Sayan, P. (2023). Komplo Teorileri ve Dış Politika Algısı: Uluslararası İlişkiler, Gündelik Söylemler ve Siyasal Algılar Üzerine Disiplinlerarası Bir İnceleme. *Akademik Hassasiyetler*, 10(22), 135-160.
- Saylan, İ. (2021). Pandemi popülizmin sonunu getirebilir mi? Batı Avrupa'daki popülist radikal sağ partiler üzerine bir değerlendirme. *International Journal of Social Inquiry*, 14(2), 783-811.
- Schmidtke, O. (2020). Politicizing social inequality: Competing narratives from the Alternative for Germany and left-wing movement Stand Up. *Frontiers in Sociology*, 5, 1-11.
- Schmitt-Beck, R. (2018). The "Alternative für Deutschland in the Electorate": between Single-Issue and Right-Wing Populist Party. In *Parties and Voters at the 2013 German Federal Election* (pp. 124-148). Routledge.
- Schumann, S., Boer, D., Hanke, K., & Liu, J. (2021). Social Media Use and Support for Populist Radical Right Parties: Assessing Exposure and Selection Effects in a Two-Wave Panel Study. *Information, Communication & Society*, 24(7), 921-940.
- Schuster-Craig, J. (2021). Did You Know Facebook Has Sixty Genders? Trans Humiliation as a Performative Politics of Right-Wing Women. *Feminist German Studies*, 37(1), 138-162.
- Schweitzer, E. J. (2011). Normalization 2.0: A Longitudinal Analysis of German Online Campaigns in the National Elections 2002-9. *European Journal of Communication*, 26(4), 310-327.
- Serrano, J. C. M., Shahrezaye, M., Papakyriakopoulos, O., & Hegelich, S. (2019, July). The Rise of Germany's AfD: A Social Media Analysis. In *Proceedings of the 10th International Conference on Social Media and Society* (pp. 214-223).
- Sezer, S. (2024). Rusya-Ukrayna Savaşı'nın Jeopolitik Sonuçları. *Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17(1), 158-180.
- Smith, M. R. (1994). *Does Technology Drive History: The Dilemma of Technological Determinism*. The MIT Press.
- Stephan, W. G., Renfro, C. L., & Davis, M. D. (2008). The Role of Threat in Intergroup Relations. *Improving Intergroup Relations: Building on the Legacy of Thomas F. Pettigrew*, 55-72.
- Stier, S., Bleier, A., Lietz, H., & Strohmaier, M. (2020). Election Campaigning on Social Media: Politicians, Audiences, and the Mediation of Political Communication on Facebook and Twitter. In *Studying Politics Across Media* (pp. 50-74). Routledge.

- Swyngedouw, M., & Ivaldi, G. (2001). The Extreme Right Utopia in Belgium and France: The Ideology of the Flemish Vlaams Blok and the French Front National. *West European Politics*, 24(3), 1-22.
- Taggart, P. (2016). New Populist Parties in Western Europe. In *The Populist Radical Right* (pp. 177-189). Routledge.
- Ulrich, A., Kramer, O., & Till, D. (2022). Populism and the Rise of the AfD in Germany. In *Populist Rhetorics: Case Studies and a Minimalist Definition* (pp. 107-139). Cham: Springer International Publishing.
- Van der Brug, W., Fennema, M., & Tillie, J. (2005). Why some anti-immigrant parties fail and others succeed: A Two-Step Model of Aggregate Electoral Support. *Comparative Political Studies*, 38(5), 537-573.
- von Alemann, U. (2017). Krisenphänomen AfD: Volkspartei, Fokuspartei oder Protestpartei?. *Regieren in der Einwanderungsgesellschaft: Impulse zur Integrationsdebatte aus Sicht der Regierungsforschung*, 63-68.
- Woolley, S., and Howard, P.N. (2016). Political Communication, Computational Propaganda, and Autonomous Agents. *International Journal of Communication*, 10, 4882-4890.

EXTENDED ABSTRACT

The rise of radical right-wing populist (RWP) parties has become a significant phenomenon in Western Europe, yet Germany remained largely immune to this trend until the 2017 federal elections. With the Alternative für Deutschland (AfD) gaining representation in the Bundestag, a new chapter in German political history unfolded. The AfD's emergence has triggered widespread scholarly and public discourse, particularly focusing on its ideological positioning and voter base. While the AfD initially presented itself as an anti-Euro party, it quickly evolved into a far-right populist movement with nationalist, anti-immigrant, and Eurosceptic agendas.

Germany's historical and political context assumes a crucial role in understanding the rise of the AfD. The party's foundation and electoral success are not only reactions to contemporary issues such as globalization, European Union integration, and refugee policies but are also deeply rooted in Germany's 20th-century experiences, including two world wars, the Cold War, and the reunification process. This paper aims to explore the historical factors that have contributed to the AfD's rise and the ways in which these factors intersect with the party's political rhetoric and voter appeal, particularly in East Germany, where nationalist sentiments have found fertile ground.

This research employs a qualitative historical analysis to examine the intersection of Germany's historical legacy and the AfD's rise in contemporary politics. The primary sources include party manifestos, electoral data, and public opinion surveys, while secondary sources consist of academic literature on radical right-wing populism, nationalism, and Germany's political history. The methodology focuses on tracing the ideological transformation of the AfD from its founding in 2013 to its rise as a major political force by 2017. Additionally, the analysis incorporates a review of media sources to understand the role of public discourse and communication strategies in the AfD's political success.

The study also examines the socio-economic and cultural dynamics that contribute to the party's support base. In particular, it explores the economic discontent and cultural identity crises that have been prevalent in East Germany since reunification. This region, marked by economic stagnation and the marginalization of certain voter groups, has become a key demographic for AfD support. The historical traumas associated with national identity, economic inequality, and the legacies of division between East and West Germany are examined in relation to the party's populist and nationalist appeals.

The findings indicate that the AfD's rise is closely tied to Germany's historical context. The party's rhetoric draws heavily on themes of nationalism and sovereignty, tapping into a sense of historical grievance, particularly among voters in the former East Germany. The reunification process, which promised economic prosperity and social integration, has left a legacy of dissatisfaction for many in the region, who feel that they have been left behind. This sense of marginalization is a critical factor in the AfD's voter base, particularly in rural areas and among older voters who experienced the pre-reunification period.

The analysis also reveals that the AfD has skillfully utilized Germany's historical memory to frame its anti-immigrant and Eurosceptic positions. By invoking concerns about the preservation of German culture and identity, the party has resonated with voters who

perceive the influx of immigrants and the European Union's influence as threats to national sovereignty. This is particularly significant given Germany's post-World War II efforts to distance itself from nationalism and far-right extremism. The AfD's ability to normalize nationalist rhetoric, while still navigating the taboos surrounding Germany's past, is a key factor in its success.

Another important finding is the role of the 2015 refugee crisis in the AfD's rise. The influx of refugees, particularly from the Middle East and Africa, provided the party with an opportunity to amplify its anti-immigrant messaging. This crisis exacerbated existing economic and social tensions, particularly in East Germany, where unemployment and poverty levels remain higher than in the West. The AfD framed immigration as a threat to German jobs, security, and cultural integrity, successfully capitalizing on widespread public anxiety about the country's ability to integrate large numbers of refugees.

The findings suggest that the AfD's rise cannot be fully understood without considering the broader historical forces at play. Germany's past-particularly the legacies of division, reunification, and economic inequality-has created a fertile ground for the resurgence of nationalist and populist movements. The AfD's success is not just a product of contemporary political and economic conditions but is deeply rooted in the historical traumas and unresolved tensions within German society.

Moreover, the AfD's ability to blend historical narratives with contemporary political issues has been central to its appeal. By positioning itself as a defender of traditional German values against the forces of globalization and multiculturalism, the party has tapped into a powerful undercurrent of nostalgia and national pride. This is particularly evident in the party's rhetoric surrounding immigration, where the AfD frames itself as the protector of German culture against what it portrays as the dangers of foreign influence.

The party's success also reflects a broader trend of radical right-wing populism in Europe, where similar movements have gained traction by exploiting economic grievances and cultural anxieties. However, the German case is unique in that the AfD must navigate the country's historical legacy of far-right extremism, particularly the memory of the Nazi regime. The party has walked a fine line between invoking nationalist themes and distancing itself from the more overtly racist and anti-Semitic elements of Germany's past.

In conclusion, the AfD's rise is a complex phenomenon that reflects both historical and contemporary dynamics. The party's success can be attributed to its ability to tap into long-standing grievances about national identity and economic inequality, particularly in East Germany. At the same time, its rise is also a product of more recent developments, including the refugee crisis and the broader challenges of globalization. The AfD's success in the 2017 federal elections marks a significant shift in German politics, signaling the re-emergence of far-right populism in a country that has long been seen as a bulwark against such movements.

Understanding the rise of the AfD requires a multifaceted approach that takes into account both historical and contemporary factors. The party's ability to blend nationalist rhetoric with economic and social grievances has been key to its success, particularly in East Germany. As Germany continues to grapple with the challenges of globalization, immigration, and European integration, the AfD's influence is likely to remain a significant force in the country's political landscape.